

salariate. Casele de ajutor reciproc ale salariaților își desfășoară activitatea exclusiv cu membrii acestora.

(2) Casele de ajutor reciproc ale salariaților, constituite potrivit alin. (1), se pot asocia în uniuni teritoriale afiliate la Uniunea Națională a Caselor de Ajutor Reciproc ale Salariaților din România, denumită în continuare *Uniunea Națională*, în scopul reprezentării la nivel național și internațional. Casele de ajutor reciproc nu pot fi afiliate în același timp la două sau mai multe uniuni teritoriale ale caselor de ajutor reciproc ale salariaților.“

2. Alineatul (1) al articolului 1¹ va avea următorul cuprins:

„Art. 1¹. — (1) Obiectul de activitate al caselor de ajutor reciproc ale salariaților îl constituie acordarea către membrii săi de împrumuturi cu dobândă care se reîntoarce la fondul social al membrilor, după deducerea cheltuielilor statutare.“

3. După articolul 1¹ se introduce un nou articol, articolul 1², cu următorul cuprins:

„Art. 1². — (1) Fondul utilizat de casa de ajutor reciproc pentru acordarea de împrumuturi membrilor săi este constituit din fondul social format din: cotizațiile lunare ale membrilor, la care se pot adăuga taxele de înscriere, dobânzile primite pentru disponibilul din contul curent deschis la bănci sau alte instituții financiare de credit, dobânzile primite pentru împrumuturile acordate, donațiile,

sponsorizările sau alte asemenea surse prevăzute de legislația în vigoare.

(2) Casele de ajutor reciproc nu pot atrage depozite de orice natură sau fonduri rambursabile, altele decât cele prevăzute la alin. (1).“

4. După alineatul (1) al articolului 2 se introduce un nou alineat, alineatul (1¹), cu următorul cuprins:

„(1¹) Casele de ajutor reciproc ale salariaților organizate la nivel teritorial își desfășoară activitatea pe o rază teritorială de operare proprie, stabilită prin actul constitutiv și statut. Raza teritorială de operare a unei case de ajutor reciproc reprezintă spațiul geografic în care casa de ajutor reciproc își desfășoară activitatea. Raza teritorială de operare a unei case de ajutor reciproc organizată la nivel teritorial poate cuprinde o arie determinată din cadrul unui oraș, neputând exceda spațiului geografic al acestuia, ori poate cuprinde unul sau mai multe sate și/sau comune limitrofe din raza unui județ. Razele teritoriale de operare ale caselor de ajutor reciproc nu se pot întrepătrunde.“

Art. II. — Legea nr. 122/1996 privind regimul juridic al caselor de ajutor reciproc ale salariaților și al uniunilor acestora, cu modificările și completările ulterioare, inclusiv cu cele aduse prin prezenta ordonanță de urgență, va fi republicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, după aprobarea acesteia din urmă prin lege, dându-se textelor o nouă numerotare.

PRIM-MINISTRU
ADRIAN NĂSTASE

Contrasemnează:

Ministrul finanțelor publice,
Mihai Nicolae Tănăsescu
Guvernatorul Băncii Naționale a României,
Mugur Isărescu
Ministrul integrării europene,
Hildegard Carola Puwak

București, 28 august 2003.
Nr. 74.

GUVERNUL ROMÂNIEI

ORDONANȚĂ DE URGENȚĂ

pentru ratificarea Memorandumului de înțelegere dintre România și Comunitatea Europeană privind participarea României la Programul comunitar de acțiune în domeniul sănătății publice (2003—2008), semnat la București la 11 februarie 2003 și la Bruxelles la 3 aprilie 2003

În temeiul art. 114 alin. (4) din Constituție,

Guvernul României adoptă prezenta ordonanță de urgență.

Art. 1. — Se ratifică Memorandumul în înțelegere dintre România și Comunitatea Europeană privind participarea României la Programul comunitar de acțiune în domeniul sănătății publice (2003—2008), semnat la București la 11 februarie 2003 și la Bruxelles la 3 aprilie 2003.

Art. 2. — (1) Se aprobă contribuția financiară anuală a României, corespunzătoare anului 2003, la Programul

comunitar de acțiune în domeniul sănătății publice (2003—2008), în valoare totală de 265.432 euro, care se asigură astfel: de la bugetul de stat — suma de 185.432 euro și din Programul PHARE — 80.000 euro.

(2) Echivalentul în lei al sumei prevăzute în bugetul de stat se asigură prin bugetul Ministerului Sănătății.

PRIM-MINISTRU
ADRIAN NĂSTASE

Contrasemnează:

Ministrul sănătății,
Mircea Beuran
Ministrul integrării europene,
Hildegard Carola Puwak
Ministrul finanțelor publice,
Mihai Nicolae Tănăsescu

București, 28 august 2003.
Nr. 75.

MEMORANDUM DE ÎNȚELEGERE*)
între România și Comunitatea Europeană privind participarea României
la Programul comunitar de acțiune în domeniul sănătății publice (2003—2008)

Comisia Europeană, denumită în cele ce urmează *Comisia*, în numele Comunității Europene, pe de o parte, și Guvernul României, denumit în cele ce urmează *România*, pe de altă parte, întrucât:

1. Programul comunitar de acțiune în domeniul sănătății publice (2003—2008) a fost stabilit pe baza Deciziei nr. 1.786/2002/CE a Parlamentului European și a Consiliului Europei din 23 septembrie 2002;

2. Decizia nr. 1/2002 a Consiliului de asociere Uniunea Europeană—România din 18 februarie 2002 stabilește termenii generali și condițiile de participare a României la programele comunitare, acordând Comisiei și autorităților competente din România dreptul de a stabili termenii și condițiile specifice, inclusiv contribuția financiară aferentă participării la fiecare program,

d e c i d:

ARTICOLUL 1

Programul

România va participa la Programul comunitar de acțiune în domeniul sănătății publice (2003—2008), denumit în continuare *Program*, în concordanță cu condițiile stipulate în Decizia Consiliului de Asociere Uniunea Europeană — România nr. 1/2002 din 18 februarie 2002, care stabilește principiile generale pentru participarea României la programele comunitare, precum și termenii și condițiile la care se face referire la art. 2.

ARTICOLUL 2

Termenii și condițiile de participare a României la Program

1. România va participa la activitățile Programului în conformitate cu obiectivele, criteriile, procedurile și termenii stabilite în Decizia Parlamentului European și a Consiliului Europei nr. 1.786/2002/CE din 23 septembrie 2002.

2. Termenii și condițiile aplicabile depunerii, evaluării și selectării solicitărilor de către instituțiile, organizațiile și persoanele fizice eligibile din România vor fi aceleași cu cele aplicabile instituțiilor, organizațiilor și persoanelor fizice eligibile din statele membre ale Uniunii Europene.

3. În vederea participării la Program, România va plăti în fiecare an o contribuție bugetară la bugetul general al Uniunii Europene în conformitate cu art. 3 de mai jos.

4. Contribuția financiară a României pentru participarea la Program și implementarea acestuia se va adăuga la suma prevăzută în fiecare an în bugetul general al Uniunii Europene pentru îndeplinirea angajamentelor legate de obligațiile financiare rezultate din aplicarea măsurilor necesare pentru executarea, managementul și funcționarea Programului.

5. Una dintre limbile oficiale ale Comunității va fi folosită în procedurile referitoare la cererile, contractele și rapoartele Programului, precum și în alte situații de ordin administrativ.

Semnat la București la 11 februarie 2003.

Pentru Guvernul României,

Daniela Bartoș,

ministrul sănătății și familiei

ARTICOLUL 3

Contribuția financiară

Regulile care guvernează contribuția financiară sunt prevăzute în anexă.

O parte a contribuției financiare poate fi finanțată prin instrumentul de sprijin extern al Comunității, dacă România solicită acest lucru.

ARTICOLUL 4

Raportare și evaluare

Fără a se încălca responsabilitățile Comisiei și ale Curții auditorilor ale Comunităților Europene referitoare la monitorizarea și evaluarea Programului, participarea României la Program va fi monitorizată permanent pe bază de parteneriat între Comisie și România. România va prezenta Comisiei rapoarte relevante și va participa la alte activități specifice organizate de Comunitate în contextul Programului.

ARTICOLUL 5

Dispoziții finale

Prezentul memorandum de înțelegere se va aplica pe toată durata Programului. Totuși, în cazul în care Comunitatea Europeană hotărăște prelungirea duratei Programului fără modificări substanțiale în cadrul acestuia, prevederile prezentului memorandum de înțelegere se vor extinde în mod corespunzător dacă nici una dintre părți nu îl denunță.

Anexa face parte integrantă din prezentul memorandum de înțelegere.

Prezentul memorandum de înțelegere poate fi modificat numai în scris, prin consimțământul părților.

Prezentul memorandum de înțelegere va intra în vigoare la data semnării de către ambele părți.

Semnat la Bruxelles la 3 aprilie 2003.

Pentru Comisie, în numele Comunității Europene,

David Byrne,

membru al Comisiei pentru sănătate și protecția consumatorului

*) Traducere.

REGULILE

**aplicabile contribuției financiare a României la Programul comunitar de acțiune
în domeniul sănătății publice (2003—2008)**

1. Contribuția financiară anuală a României la bugetul general al Uniunii Europene pentru participarea la Program este de 265.432 euro.

2. Contribuția României va acoperi costurile referitoare la pregătirea, fezabilitatea, dezvoltarea și executarea proiectelor de interes comun, precum și cele referitoare la dezvoltarea și implementarea de măsuri orizontale, astfel cum se prevede în Program.

3. Costurile ocazionate de deplasarea și de activitatea reprezentanților și experților din România în vederea participării ca observatori la lucrările comitetului menționat la art. 9 din Decizie sau la alte întâlniri referitoare la implementarea Programului vor fi rambursate de către Comisie pe aceeași bază și în concordanță cu procedurile în vigoare aplicabile reprezentanților statelor membre ale Uniunii Europene.

4. Reglementarea financiară aplicabilă bugetului general al Uniunii Europene se va aplica și managementului contribuției României.

5. După intrarea în vigoare a prezentului memorandum de înțelegere, la începutul fiecărui an financiar, Comisia va

trimite României o cerere de plată, corespunzând contribuției la costurile acoperite prin acest memorandum de înțelegere.

Această contribuție va fi plătită în euro într-un cont bancar în euro al Comisiei.

6. România va plăti contribuția sa la costurile anuale, în concordanță cu cererea de plată, în cel mult 3 luni de la data cererii. Orice întârziere a plății contribuției va duce la plata unei dobânzi penalizatoare de către România, calculată la suma rămasă de plată după data scadenței. Rata dobânzii va fi rata aplicată de Banca Centrală Europeană principalelor operațiuni de refinanțare în euro la data scadenței, majorată cu 1,5 puncte procentuale. În cazul în care întârzierea efectuării plății poate periclita în mod semnificativ implementarea și managementul Programului și dacă plata nu a fost efectuată în termen de 20 de zile lucrătoare de la data transmiterii către România a unei scrisori formale de revenire, Comisia va suspenda participarea României la Program în anul respectiv.

GUVERNUL ROMÂNIEI

HOTĂRÂRE

**privind alocarea unei sume din Fondul de rezervă bugetară la dispoziția Guvernului,
prevăzut în bugetul de stat pe anul 2003, pentru realizarea de lucrări de modernizare
și re tehnologizare a centralelor termice aflate în administrarea consiliilor județene și locale**

În temeiul art. 107 din Constituție, al art. 30 alin. (2) din Legea nr. 500/2002 privind finanțele publice, cu modificările ulterioare, precum și al art. 19 lit. a) din Legea bugetului de stat pe anul 2003 nr. 631/2002,

Guvernul României adoptă prezenta hotărâre.

Art. 1. — Se aprobă suplimentarea bugetului Ministerului Administrației și Internelor pe anul 2003, la capitolul 69.01 „Alte acțiuni economice”, articolul „Transferuri consolidabile”, cu suma de 500 miliarde lei, din Fondul de rezervă bugetară la dispoziția Guvernului, prevăzut în bugetul de stat pe anul 2003, pentru realizarea de lucrări de modernizare și re tehnologizare a centralelor termice aflate în administrarea consiliilor județene și locale.

Art. 2. — Suma prevăzută la art. 1 se repartizează pe unități administrativ-teritoriale de către Ministerul Administrației și Internelor, conform anexei care face parte integrantă din prezenta hotărâre, pe baza programelor de investiții privind modernizarea și re tehnologizarea centralelor termice, aprobate de autoritățile administrației publice locale.

Art. 3. — Se autorizează Ministerul Finanțelor Publice să introducă modificările corespunzătoare în structura bugetului de stat pe anul 2003.

PRIM-MINISTRU
ADRIAN NĂSTASE

Contrasemnează:
Ministrul administrației și internelor,
Ioan Rus
Ministru delegat pentru administrația publică,
Gabriel Oprea
Ministrul finanțelor publice,
Mihai Nicolae Tănăsescu

LISTA
proiectelor de modernizare și reabilitare a sistemelor de încălzire urbană, finanțate
din Fondul de rezervă bugetară la dispoziția Guvernului

Nr. crt.	Județul/ Localitatea	Tipul combustibilului	Proiectul	Valoarea proiectului (miliarde lei)
1.	Bihor CET Oradea	Cărbune, păcură, gaz	Mărire capacitate de transport, introducere gaze la CET 1, montare turbină cu gaze și cazan recuperator	10
2.	București RADET		Reabilitare rețea, contorizare, automatizare	270
3.	Botoșani CET Botoșani	Păcură, gaze naturale	Contorizare, reabilitare PT și rețele	35
4.	Brăila CET Brăila	Gaz metan	Modernizare, reabilitare, contorizare	5
5.	Cluj Cluj-Napoca	Gaz metan	Contorizare, echilibrare rețele	25
6.	Constanța Mangalia	CLU	Modernizare CT	5
7.	Harghita Gheorgheni	CLU	Centrală rumeguș, modernizare	10
8.	Iași CET Iași	Huilă, păcură	Contorizare, modernizare PT și rețele	30
9.	Ilfov CLU	CLU	Modernizare CT spitalul județean	10
10.	Maramureș Sighetu Marmăției	CLU	Contorizare, modernizare PT	5
11.	Olt Balș	Gaze naturale	Modernizare PT, lucrări în continuare	7
12.	Teleorman Roșiori de Vede	CLU	Înlocuire cazane și utilaje CT	10
13.	Tulcea Zimnicea	CLU	Contorizare scară	5
14.	Tulcea Tulcea	Gaz metan	Racord gaz metan, reabilitare rețele secundare	5
15.	Vrancea Enet Focșani	Păcură, gaze naturale	Înlocuire rețea primară, automatizare, contorizare	25
16.	Vâlcea CET Govora	Lignit, gaze naturale	Contorizare, reabilitare PT și rețele	38
17.	Vaslui CET Vaslui	Păcură, gaze naturale	Trecere CT pe gaz natural	5
TOTAL:				500*)

Total localități: 17

Total sume necesare: 500 miliarde lei

*) Ministerul Administrației și Internelor, la propunerea justificată a centralelor, poate schimba valoarea sumelor alocate în cadrul sumei aprobate în funcție de proiectele prezentate.

DECIZII ALE CURȚII CONSTITUȚIONALE

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 292

din 8 iulie 2003

referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 193 din Codul penal, ale art. 279 alin. 1 și alin. 2 lit. a) din Codul de procedură penală și ale art. 17 alin. 1 din Legea nr. 92/1992 pentru organizarea judecătorească, republicată

Nicolae Popa	— președinte
Costică Bulai	— judecător
Nicolae Cochinescu	— judecător
Constantin Doldur	— judecător
Kozsokár Gábor	— judecător
Petre Ninosu	— judecător
Șerban Viorel Stănoiu	— judecător
Lucian Stângu	— judecător
Ioan Vida	— judecător
Nicoleta Grigorescu	— procuror
Afrodita Laura Tutunaru	— magistrat-asistent

Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 193 din Codul penal, ale art. 279 alin. 1 și alin. 2 lit. a) din Codul de procedură penală și ale art. 17 alin. 1 din Legea nr. 92/1992 pentru organizarea judecătorească, republicată, excepție ridicată de Cristian Răzvan Arhire în Dosarul nr. 9.392/2002 al Tribunalului Suceava — Secția penală.

La apelul nominal lipsesc părțile, față de care procedura de citare a fost legal îndeplinită.

Reprezentantul Ministerului Public pune concluzii de respingere a excepției de neconstituționalitate ca neîntemeiată, deoarece prevederile legale contestate nu vin în contradicție cu nici o dispoziție constituțională și nici cu dispozițiile Convenției pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale, având în vedere că nu se creează vreo situație privilegiată unei părți și nici nu sunt încălcate prevederile referitoare la un proces echitabil.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, constată următoarele:

Prin Încheierea din 14 februarie 2003, pronunțată în Dosarul nr. 9.392/2002, **Tribunalul Suceava — Secția penală a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 193 din Codul penal, art. 279 alin. 1 și alin. 2 lit. a) din Codul de procedură penală și art. 17 alin. 1 din Legea nr. 92/1992 pentru organizarea judecătorească, republicată.**

Excepția a fost ridicată în dosarul de mai sus de Cristian Răzvan Arhire, inculpat în dosarul menționat pentru comiterea infracțiunii de amenințare prevăzute și pedepsite de art. 193 din Codul penal.

În motivarea excepției de neconstituționalitate autorul acesteia susține că textele de lege criticate contravin normelor constituționale menționate, precum și Convenției pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale, deoarece sesizarea instanței prin plângerea prealabilă a persoanei vătămate înlătură garanțiile procesuale stabilite în favoarea inculpatului în faza de urmărire penală.

De asemenea, în opinia autorului, prin dispozițiile art. 279 alin. 1 și alin. 2 lit. a) din Codul de procedură penală se atribuie părții vătămate o stare procesuală privilegiată, aceasta substituind efectiv rolul și atribuțiile procurorului, întrucât plângerea prealabilă constituie atât un act de punere în mișcare a acțiunii penale, cât și un act de

trimitere în judecată, având, practic, aceeași natură juridică cu rechizitoriul. Drept urmare, se încalcă principiul constituțional al egalității cetățenilor în fața legii și a autorităților publice, inclusiv în fața instanțelor judecătorești.

Pentru aceleași rațiuni, autorul excepției susține că este neconstituțional și art. 193 din Codul penal.

Referitor la art. 17 alin. 1 din Legea nr. 92/1992 pentru organizarea judecătorească, republicată, autorul excepției consideră că judecarea cauzelor în complet de un singur judecător nu asigură garanții procesuale suficiente pentru un proces echitabil și imparțial în conformitate cu prevederile art. 6 din Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale.

Tribunalul Suceava — Secția penală a apreciat că excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată, întrucât instituția plângerii prealabile se înscrie ca o excepție de la principiul oficialității și constă în posibilitatea oferită de lege persoanei vătămate de a decide dacă sesizează sau nu organele competente în vederea tragerii la răspundere a făptuitorului. Prin această reglementare nu se aduce atingere principiului liberului acces la justiție, ci, dimpotrivă, se garantează posibilitatea oricărei persoane vătămate prin săvârșirea uneia dintre infracțiunile prevăzute în art. 279 alin. 2 lit. a) din Codul de procedură penală de a sesiza organul competent în vederea tragerii la răspundere penală a făptuitorului.

Opțiunea legislativă în reglementarea instituției plângerii prealabile nu creează vreun privilegiu ori vreo discriminare între cetățeni, întrucât stabilirea ei se întemeiază pe natura infracțiunilor care constituie obiectul procesului penal, iar drepturile procesuale ale părților sunt respectate, în mod egal, atât în cazul sesizării prin rechizitoriu, cât și în cazul sesizării prin plângerea prealabilă.

Cu privire la faptul că aceste infracțiuni sunt judecate în primă instanță de un complet format dintr-un singur judecător, instanța a apreciat că această situație nu împiedică asupra imparțialității și echității actului de justiție.

Referitor la neconstituționalitatea art. 193 din Codul penal, tribunalul a considerat sesizarea neîntemeiată, deoarece este vorba de un text de incriminare, iar principiile constituționale referitoare la egalitatea de tratament juridic și prezumția de nevinovăție sunt pe deplin aplicabile în acest caz, neexistând norme de excepție.

Potrivit art. 24 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, republicată, încheierea de sesizare a fost comunicată președinților celor două Camere ale Parlamentului și Guvernului, pentru a-și exprima punctele de vedere asupra excepției de neconstituționalitate ridicate. De asemenea, în conformitate cu dispozițiile art. 18¹ din Legea nr. 35/1997, cu modificările ulterioare, s-a solicitat punctul de vedere al instituției Avocatul Poporului.

Guvernul consideră că excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată, deoarece punerea în mișcare a acțiunii penale în condițiile art. 193 din Codul penal nu creează nici privilegii, nici discriminări, neîncălcând vreunul dintre criteriile egalității în drepturi enumerate la art. 4 din Constituție.

Totodată legiuitorul are competența exclusivă de a stabili regulile de desfășurare a procesului în fața instanțelor judecătorești, soluție ce rezultă din dispozițiile constituționale ale art. 125 alin. (3), potrivit cărora „*Competența și procedura de judecată sunt stabilite de lege*”, și din cele ale art. 128 din Constituție, conform cărora, „*Împotriva hotărârilor judecătorești, părțile interesate și Ministerul Public pot exercita căile de atac, în condițiile legii*”. Sub acest aspect, în considerarea unor situații deosebite, legiuitorul poate stabili reguli speciale de procedură, precum și modalități de exercitare a drepturilor procesuale, cum este cazul procedurii plângerii prealabile.

De asemenea, art. 193 din Codul penal nu încalcă dispozițiile art. 23 alin. (8) din Constituție, deoarece, până la rămânerea definitivă a unei hotărâri de condamnare, persoana este considerată nevinovată, inculpatul nefiind obligat să probeze nevinovăția sa și, în cazul în care există probe de vinovăție, inculpatul are dreptul să probeze lipsa lor de temeinicie.

Referitor la art. 17 alin. 1 din Legea nr. 92/1992 pentru organizarea judecătorească, republicată, Guvernul consideră că acest text de lege este constituțional, întemeindu-se pe dispozițiile art. 125 alin. (3) din Legea fundamentală.

Avocatul Poporului apreciază că excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată.

Astfel, în cazul art. 193 din Codul penal, acțiunea penală se pune în mișcare numai la plângerea prealabilă a persoanei vătămate, adresată direct instanței de judecată, datorită gradului redus de pericol social al infracțiunii față de alte fapte penale pentru care acțiunea penală se pune în mișcare din oficiu datorită unui pericol social crescut. Pe cale de consecință, pentru infracțiunile pentru care acțiunea penală se pune în mișcare la plângerea prealabilă a persoanei vătămate, art. 279 alin. 1 și alin. 2 lit. a) din Codul de procedură penală prevede procedura corespunzătoare pentru acest tip de infracțiuni, care este diferită de procedura prevăzută pentru celelalte categorii de fapte penale.

În ceea ce privește neconstituționalitatea prevederilor art. 279 alin. 2 lit. a) din Codul de procedură penală, în corelație cu prevederile art. 193 din Codul penal, raportate la art. 21 și la art. 23 alin. (8) din Constituție, Avocatul Poporului consideră că prin articolele criticate se asigură tocmai accesul liber la justiție și că în cadrul procesului penal calitatea de inculpat nu răstoarnă prezumția de nevinovăție și nu prejudiciază interesele legitime ale persoanei.

În sfârșit, cu privire la neconstituționalitatea prevederilor art. 17 alin. 1 din Legea nr. 92/1992, republicată, Avocatul Poporului arată că excepția de neconstituționalitate este nefondată, întrucât, potrivit art. 125 alin. (3) din Constituție, stabilirea competenței și procedura de judecată sunt atribuite exclusiv al autorității legiuitoare, iar în conformitate cu prevederile constituționale ale art. 123 alin. (2), judecătorii sunt independenți și se supun numai legii. Dispozițiile art. 6 pct. 1 din Convenția pentru apărarea drepturilor și a libertăților fundamentale, invocate de autorul excepției, nu cuprind cerința ca instanța care judecă litigiile în primă instanță să aibă în componere un anumit număr de judecători, ci lasă libertate autorității legiuitoare naționale să instituie acea instanță independentă și imparțială, care să asigure judecarea în mod echitabil, în mod public și într-un termen rezonabil a cauzelor.

Președinții celor două Camere ale Parlamentului nu au comunicat punctele lor de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

CURTEA,

examinând încheierea de sesizare, punctele de vedere ale Guvernului și Avocatului Poporului, raportul întocmit de judecătorul-raportor, concluziile procurorului, dispozițiile legale criticate, raportate la prevederile Constituției, precum și dispozițiile Legii nr. 47/1992, reține următoarele:

Curtea Constituțională constată că a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 144 lit. c) din Constituție și ale art. 1 alin. (1), ale art. 2, 3, 12 și 23 din Legea nr. 47/1992, republicată, să soluționeze excepția de neconstituționalitate ridicată.

Obiectul excepției de neconstituționalitate îl constituie dispozițiile art. 193 din Codul penal, ale art. 279 alin. 1 și alin. 2 lit. a) din Codul de procedură penală și ale art. 17 alin. 1 din Legea nr. 92/1992 pentru organizarea judecătorească, republicată, al căror conținut este următorul:

— Art. 193 din Codul penal: „*Fapta de a amenința o persoană cu săvârșirea unei infracțiuni sau a unei fapte păgubitoare îndreptate împotriva ei, a soțului ori a unei rude apropiate, dacă este de natură să o alarmeze, se pedepsește cu închisoare de la 3 luni la 3 ani sau cu amendă, fără ca pedeapsa aplicată să poată depăși sancțiunea prevăzută de lege pentru infracțiunea care a format obiectul amenințării.*”

Acțiunea penală se pune în mișcare la plângerea prealabilă a persoanei vătămate.

Împăcarea părților înlătură răspunderea penală.”

— Art. 279 alin. 1 și alin. 2 lit. a) din Codul de procedură penală: „*Punerea în mișcare a acțiunii penale se face numai la plângerea prealabilă a persoanei vătămate, în cazul infracțiunilor pentru care legea prevede că este necesară astfel de plângere.*”

Plângerea prealabilă se adresează:

a) *instanței de judecată, în cazul infracțiunilor prevăzute de Codul penal în art. 180, 184 alin. 1, 193, 205, 206, 210, 213 și 220, dacă făptuitorul este cunoscut. Când făptuitorul este necunoscut, persoana vătămată se poate adresa organului de cercetare penală pentru identificarea lui.*

Aceste prevederi se aplică și în cazul infracțiunilor prevăzute în art. 193, 205 și 206 din Codul penal, săvârșite prin presă sau orice mijloace de comunicare în masă;”

— Art. 17 alin. 1 din Legea nr. 92/1992, republicată: „*Cauzele date, potrivit legii, în competența de primă instanță a judecătorilor, tribunalelor și curților de apel se judecă de un singur judecător.*”

Autorul excepției de neconstituționalitate susține că prevederile legale contestate încalcă dispozițiile art. 16 alin. (1) și (2), art. 21, art. 23 alin. (8) din Constituția României, precum și ale art. 6 pct. 1 și 2 și ale art. 7 din Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale, al căror conținut este următorul:

— Art. 16 alin. (1) și (2) din Constituție: „*(1) Cetățenii sunt egali în fața legii și a autorităților publice, fără privilegii și fără discriminări.*”

(2) Nimeni nu este mai presus de lege.”

— Art. 21 din Constituție: „*(1) Orice persoană se poate adresa justiției pentru apărarea drepturilor, a libertăților și a intereselor sale legitime.*”

(2) Nici o lege nu poate îngradi exercitarea acestui drept.”

— Art. 23 alin. (8) din Constituție: „*(8) Până la rămânerea definitivă a hotărârii judecătorești de condamnare, persoana este considerată nevinovată.*”

— Art. 6 pct. 1 și 2 din Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale: „*1. Orice persoană are dreptul la judecarea în mod echitabil, în mod public și într-un termen rezonabil a cauzei sale, de către o instanță independentă și imparțială, instituită de lege, care va hotărî fie asupra încălcării drepturilor și obligațiilor sale cu caracter civil, fie asupra temeiniciei oricărei acuzații în materie penală îndreptate împotriva sa. Hotărârea trebuie să fie pronunțată în mod public, dar accesul în sala de ședință poate fi interzis presei și publicului pe întreaga durată a procesului sau a unei părți a acestuia în interesul moralității, al ordinii publice ori al securității naționale într-o societate democratică, atunci când interesele minorilor sau protecția vieții private a părților la proces o impun, sau în măsura considerată absolut necesară de către instanță atunci când, în împrejurări speciale, publicitatea ar fi de natură să aducă atingere intereselor justiției.*”

2. Orice persoană acuzată de o infracțiune este prezumată nevinovată până ce vinovăția sa va fi legal stabilită.“

— Art. 7 din Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale:

„1. Nimeni nu poate fi condamnat pentru o acțiune sau o omisiune care, în momentul în care a fost săvârșită, nu constituia o infracțiune, potrivit dreptului național și internațional. De asemenea, nu se poate aplica o pedeapsă mai severă decât aceea care era aplicabilă în momentul săvârșirii infracțiunii.

2. Prezentul articol nu va aduce atingere judecării și pedepșirii unei persoane vinovate de o acțiune sau de o omisiune care, în momentul săvârșirii sale, era considerată infracțiune potrivit principiilor generale de drept recunoscute de națiunile civilizate.“

Examinând excepția de neconstituționalitate, Curtea constată că infracțiunea de amenințare prevăzută de art. 193 din Codul penal face parte din cadrul infracțiunilor pentru care acțiunea penală se pune în mișcare la plângerea prealabilă a persoanei vătămate, iar aceasta se adresează direct instanței de judecată, potrivit art. 279 alin. 2 lit. a) din Codul de procedură penală, în condițiile stabilite de text.

Procesul penal distribuit în două faze procedurale — faza de urmărire penală și faza de judecată — nu implică garanții suplimentare în situația în care sunt parcurse ambele faze, față de situația în care este parcursă numai una dintre acestea. În fiecare dintre cele două faze învinutului sau inculpatului le sunt recunoscute aceleași drepturi și garanții, între care dreptul la apărare și toate garanțiile de independență și imparțialitate a organelor judiciare, precum și obligația acestora de a soluționa cauza pe baza legii și probelor administrate.

Legiuitorul, în virtutea dispozițiilor constituționale prevăzute de art. 125 alin. (3), potrivit cărora „Competența și procedura de judecată sunt stabilite de lege“, are deplina libertate de a reglementa distinct, datorită gradului de pericol social scăzut, anumite categorii de infracțiuni, față de celelalte infracțiuni pentru care operează principiul oficialității prevăzut de art. 2 alin. 2 din Codul de procedură penală.

Așadar, faptul că în cazul infracțiunilor prevăzute în art. 279 alin. 2 lit. a) din Codul de procedură penală —

între care și infracțiunea de amenințare prevăzută de art. 193 din Codul penal — punerea în mișcare a acțiunii penale are loc numai la plângerea prealabilă a persoanei vătămate, direct în fața instanței de judecată, nu este de natură să ducă la concluzia că inculpații din aceste cauze au mai puține drepturi sau mai puține garanții procesuale decât cei împotriva cărora acțiunea penală s-a pus în mișcare din oficiu de către procuror.

În aceste condiții, diferența de reglementare a modului de punere în mișcare a acțiunii penale nu implică nici restrângerea accesului la justiție, nici a dreptului la apărare și nici a altui drept prevăzut de Constituție ori de Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale.

În ceea ce privește dispozițiile art. 17 alin. 1 din Legea nr. 92/1992 pentru organizarea judecătorească, republicată, Curtea constată că judecarea cauzelor în complet colegial sau în complet format dintr-un singur judecător nu este de natură, prin ea însăși, să încalce drepturile cetățenilor sau accesul acestora la justiție, deoarece hotărârile pronunțate au aceeași putere juridică pentru toate părțile în proces, indiferent de numărul judecătorilor care le-au pronunțat.

În sensul celor arătate mai sus, se constată că prin deciziile nr. 161 din 21 septembrie 2000, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 520 din 23 octombrie 2000, și nr. 58 din 6 februarie 2003, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 194 din 26 martie 2003, Curtea Constituțională, în considerarea acelorași rațiuni, a respins ca neîntemeiate excepțiile de neconstituționalitate care au avut ca obiect prevederile art. 279 alin. 1 din Codul de procedură penală și ale art. 17 alin. 1 din Legea nr. 92/1992, republicată.

Deoarece nu au intervenit elemente noi care să determine schimbarea jurisprudenței Curții Constituționale, soluția și considerentele deciziilor nr. 161/2000 și nr. 58/2003 își păstrează valabilitatea și în acest caz, astfel încât excepția de neconstituționalitate privind dispozițiile art. 193 din Codul penal, art. 279 alin. 1 și alin. 2 lit. a) din Codul de procedură penală și ale art. 17 alin. 1 din Legea nr. 92/1992 pentru organizarea judecătorească, republicată, urmează să fie respinsă.

Pentru considerentele expuse, în temeiul art. 144 lit. c), art. 145 alin. (2), art. 16 alin. (1) și (2), art. 21 și al art. 23 alin. (8) din Constituție, precum și al art. 13 alin. (1) lit. A.c), art. 23 alin. (1) și al art. 25 alin. (3) din Legea nr. 47/1992, republicată,

CURTEA

În numele legii

DECIDE:

Respinge excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 193 din Codul penal, art. 279 alin. 1 și alin. 2 lit. a) din Codul de procedură penală și ale art. 17 alin. 1 din Legea nr. 92/1992 pentru organizarea judecătorească, republicată, excepție ridicată de Cristian Răzvan Arhire în Dosarul nr. 9.392/2002 al Tribunalului Suceava — Secția penală.

Definitivă și obligatorie.

Pronunțată în ședința publică din data de 8 iulie 2003.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE,
prof. univ. dr. **NICOLAE POPA**

Magistrat-asistent,
Afrodita Laura Tutunaru

EDITOR: PARLAMENTUL ROMÂNIEI — CAMERA DEPUTAȚILOR

Regia Autonomă „Monitorul Oficial“, str. Izvor nr. 2-4, Palatul Parlamentului, sectorul 5, București,
cont nr. 2511.1—12.1/ROL Banca Comercială Română — S.A. — Sucursala „Unirea“ București
și nr. 5069427282 Direcția de Trezorerie și Contabilitate Publică a Municipiului București
(alocat numai persoanelor juridice bugetare).

Adresa pentru publicitate: Centrul pentru relații cu publicul, București, șos. Panduri nr. 1,
bloc P33, parter, sectorul 5, tel. 411.58.33 și 411.97.54, tel./fax 410.77.36.

Tiparul : Regia Autonomă „Monitorul Oficial“, tel. 490.65.52, 335.01.11/2178 și 402.21.78,
E-mail: marketing@ramo.ro, Internet: www.monitoruloficial.ro